

Nr 446.

Av herr **Andersson** i Stockholm **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 391, angående gemensamt lönesystem samt löneroglering för postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 391 angående gemensamt lönesystem samt löneroglering för postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk föreslås i § 22 av förslag till avlöningsreglemente för tjänstemän vid nämnda verk bland annat:

»Tjänsteman äger årligen, när det kan ske utan hinder för göromålens behöriga gång, åtnjuta semester under nedan angivna antal dagar.

Manliga tjänstemän tillhörande 1—5 lönegraden intill det år, under vilket tjänsteman fyller 40 år, 20 dagar. Från och med det år, under vilket tjänsteman fyller 40 år, 30 dagar.»

Ökad semestertid har varit ett länge närt önskemål bland statens befattningshavare av lägre grad. Frågan har vid flera tillfällen varit föremål för framställningar från denna personals organisationer samt även förut motionsvis framförd i riksdagen.

Det hälsades därför med allmän tillfredsställelse bland dessa personalgrupper, att kommunikationsverkens lönekommitté i sitt förslag till löneroglering gått dessa önskemål till mötes. Emellertid har Kungl. Maj:t av i propositionen berörda skäl icke oavkortat kunnat följa kommitténs förslag. Ehuru det villigt skall erkännas, att även Kungl. Maj:ts förslag innebär en avsevärd förbättring emot hittills varande förhållande, medför dock den i propositionen föreslagna nedsättningen av 5 dagar i semestertidens längd för tjänstemän i åldern intill 40 år en besvikelse för denna del av befattningshavarna. Kungl. Järnvägsstyrelsen förutsätter emellertid i ett yttrande till lönekommitténs förslag i denna fråga (sid. 66 Kungl. Maj:ts proposition nr 391), att icke något verkligt

behov skulle föreligga för de yngre eller de allra yngsta av en så lång ledighet som 25 dagar. Det förefaller, därest denna uppfattning vore riktig, som om detta omdöme jämväl borde gälla åtminstone lönegraderna 6—14. Den omständigheten, att de personalgrupper, som bilda lönegraderna 1—5, utgöra den stora mängden av tjänstemän, bör väl icke i och för sig berättiga till särställning, ifall *behovet* av ledighet skall anses såsom avgörande. Kommunikationsverkens lönekommitté, vilken å sidorna 138—144 i sitt till Kungl. Maj:t avlämnade betänkande ingående behandlat semesterfrågan, yttrar bl. a. å sid. 142, att kommittén »efter övervägande av alla på frågan inverkan omständigheter funnit sig böra föreslå, att tjänstemän, tillhörande de fem lägsta lönegraderna, med undantag av kvinnliga befattningshavare, årligen skola erhålla 25—30 dagars semester» o. s. v. För ytterligare motivering till vår uppfattning i förevarande fråga taga vi oss friheten hänvisa till nämnda kommittéutlåtande, vilket enligt vår uppfattning till fullo täcker de skäl, som kunna anföras till förmån för det högre antalet semesterdagar.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen må i anledning av Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 391 besluta, att § 22 i avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk måtte få den lydelse, som kommunikationsverkens lönekommitté föreslagit.

Stockholm den 6 maj 1919.

Ernst Andersson
i Stockholm.

A. J. Bärq.

Ernst Eriksson.
i Stockholm.